

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen indledte jo eller forsøgte at indlede en Diskussion om mange gamle Problemer. Han gik helt tilbage til, hvad der er sagt i Valgkampen i 1945, og fremkom her med en Paastand, som ofte er fremsat, og som der ofte er efterlyst Begrundelse for, men som jeg indtil Dato kun har hørt en eneste udtale sig saaledes om, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen paastod: at Restriktionerne skulde afskaffes med det samme. Derfor skal jeg ikke optage denne Diskussion. Det ærede Medlem sagde, at Restriktionerne vil man ikke fremme, derimod vil man nok fremme Socialiseringen, og han gjorde en principiel Forskel derpaa. Socialisering er jo Statsindgreb, det er statsdirigeret Økonomi, det er Statskontrol, og hvordan man vil skelne derimellem, forstaar jeg ikke. Restriktioner kan man selvfølgelig blive nødt til at gennemføre, fordi de i en vis Tid, under visse Forhold er nødvendige. Men hvis man er af den Opfattelse, at Statsindgreb principielt er nyttigt og rigtigt og fremmende for Samfundets Udvikling, saa er det da en klar Sag, at saa er man ikke blot tilbøjelig til at opretholde dem for deres egen Skyld, men saa opretholder man dem for Samfundets Skyld, længere end de vilde gøre, der mener, at Indgrebene foruden at være nødvendige og ønskelige er skadelige, og derfor bliver det en Bedømmelse af, ikke om de er nyttige eller skadelige, men om Skaden ved at opretholde dem er mindre end Skaden ved at opheve dem. Selv om Socialdemokraterne hævder, at de ikke vil opretholde Indgrebene længere end nødvendigt, tror jeg derfor ikke, at der ligger nogen større Sikkerhed deri, simpelt hen fordi de vil anse dem for nødvendige og lykkelige længere end en anden Regering, i alt Fald Venstre-regeringen vilde gøre. Jeg forstaar ikke den Iver, man har for næsten at fralægge sig dette Synspunkt, da man dog principielt vedkender sig, at statsdirigerede Indgreb paa mangfoldige Omraader netop er det, vi skal hen til, fordi det er til Samfundets Gavn, ikke for selve Indgrebenes Skyld, men for Samfundets Skyld.

I øvrigt skal jeg kun over for det ærede Medlem angaaende det sydslesvigske Spørgsmaal, som vi jo har diskuteret saa ofte, og som jeg ikke har Tid til at beskæftige mig med over for det ærede Medlem, anholde een Ting, og det er den, som gentagne Gange er fremsat — jeg tror ogsaa, at den højtærede Statsminister, sidste Gang han havde Ordet her i Tinget, og jeg tror ogsaa den højtærede Udenrigsminister nævnte det —, at vi benyttede

og vilde benytte Sagen i partipolitisk Øjemed. Naar man vil have andre til at lade være med at beskæftige sig med Motiverne, saa er den bedste Vej dertil, at man ogsaa selv efterlever denne Regel, og det ærede Medlem har ingen som helst Begrundelse for eller Beføjelse til at sige, at den Tale, som vi fører om det sydslesvigske Spørgsmaal, ikke er ærligt ment, ikke er den, vi anser for at være den rette, men at vi fører den for at vinde Stemmer.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller beklagede, at det sydslesvigske Spørgsmaal var blevet gjort til Valgets Genstand, men det blev det jo ikke, i hvert Fald ikke i den Forstand, at det blev det afgørende, det dominerende. Der var mange andre Ting, der spillede ind, og derfor blev dette Valg heller ikke noget virkeligt Udtryk for Vælgerne Stilling til dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem beklagede tillige, og vi beklager for saa vidt ogsaa, at det blev en Del af det, Valget stod om. Vi ønskede sammen med de Konservative at faa dette Spørgsmaal afgjort uden Valg, for at Vælgerne uden Indblanding af noget andet Spørgsmaal kunde tage Stilling til denne Sag. Derfor foreslog vi og undersøgte Mulighederne for en Folkeafstemning, og vi stemte for det Forslag, som Det konservative Folkeparti stillede her i Tinget. Derved tilkendegav vi, at vi fandt, at denne Udvej havde været den bedste, men det var jo ikke gennemførligt.

Saa siger det ærede Medlem, at Resultatet af Valget blev, at Magten holdt Flyttedag, og at jeg kom til at aflevere min Hjertesag i andres Hænder, og de Konservative beklagede alvorligt, at deres Advarsel ikke blev hørt. Det maa vel være en Advarsel til Venstre. Hvis det er det, vil jeg gerne sige, at Magten i denne Sal var i Forvejen i Hænderne paa vore Modstandere, der havde Flertal her i Tinget, og derfor er der ikke Tale om nogen Aflevering af Magten i den Forstand. Men vilde da de Konservative betale den Pris, der var sat for at undlade at tale og arbejde i Befolkningen for Tilslutning til en udvidet Støtte til Sydslesvigsagen, for at bevare et Venstreministerium paa Taburetterne uden virkelig Magt i dette Spørgsmaal? Det var mit Indtryk, naar jeg talte med de ledende konservative Mænd forud for Valget og for Resten ogsaa efter, at de ikke ønskede at betale den Pris, og hvis det er rigtigt, er der for saa vidt ingen Grund til at beklage sig over, at Venstre ikke vilde.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg beklagede sig over, at jeg havde splittet den borgerlige Front — saaledes er det refereret for mig, jeg kunde ikke være til Stede her